

1568

Assimilació o no del segment final $[-\text{ɲs}]$ seguit de vocal inicial: *anys enrere*

(ALDC, IX, 2188. *Anys enrere*)

Aquest mapa, a partir del sintagma *anys enrere*, visualitza dos canvis, paral·lels als resultats de *cavalls al (galop)* (mapa 1567): a) l'ensordiment de la sibilant (*any[s] enrere*), propi dels parlars de tipus apitxat (val. central, ribagorçà i el del Matarranya) enfront de la gran extensió de la [z] sonora per l'enllaç amb la vocal del mot següent (*any[z] enrere*); b) la palatalització de la -s final per la palatal precedent [ɲ], que ha provocat en la -s: **1**) una palatal sonora, que pot ser africada (*any[dʒ] enrere*) o fricativa (*any[ʒ] enrere*), que ha acollit també els casos de [z] semipalatal (105) i que es pot sentir en alguns parlars dispersos del Principat; **2**) una palatal sorda, que pot ser

africada (*any[tʃ] enrere*) o fricativa (*any[ʃ] enrere*) (amb inclusió de la semipalatalitzada *any[s̺] enrere* 122, 160), una i altra recollides en parlars dispersos del cat. nord-occ. i el val. central.

Algunes respostes no s'adeqüen a l'enunciat: *any[z] radere* 89, *any[z] darrere* 120, *any[s] raere* 163, *any[s] de después* 106, *any[s] pesats* 67; *de darrere* 161, *hi ha anys* 3, 7, *hi ha calcus anys* 9.

La pronúncia canònica és la de la sonorització de la sibilant final davant d'una vocal (*PEOLC Fonètica*, pàg. 20).

